

Kertvárosi (on-line) keresztút Covid idején

Kezdőének:

Szívünk, lelkünk most kitarjuk, Utad, Jézus, veled járjuk.

Kérünk, mélyen belevéssed Szíveinkbe szenvedésed.

Bűnbánattartás és Bevezetés

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen!

Imádságunk elején őszinte szívből tartsunk bűnbánatot, hogy egyre jobban vágyjunk Krisztus irgalmára, a megváltás kegyelmeire!

Urunk, Istenünk, könyörülj rajtunk!

Mert vétkeztünk ellened!

Urunk, mutasd meg nekünk irgalmasságodat!

És add meg nekünk, az üdvösséget!

Irgalmazzon nekünk a mindenható Isten, bocsássa meg bűneinket és vezessen el az örök életre! Ámen.

Keresztút! Igen így éljük meg azt a több, mit egy éve tartó időszakot, amit ez a különös vírusbetegség hozott. Keresztútként. Olyannak, aminek sem kezdetét és sajnos még a végét sem látjuk. Hol van ennek a Golgotának a csúcsa? Mikor ér véget? És mi lesz a vége: kifordulunk önmagunkból, emberségünkől, mint a Jézust gyalázók, vagy beismerjük gyarlóságunkat, esendőségünket és Jézushoz térünk?

Nem az itt leírt szavakon és mondatokon van a hangsúly, hanem hogy minél mélyebben elmerüljünk Krisztus szenvedésében, hogy e lelki utazás végén megértsük, mit tett értünk Krisztus, és növekedjék szeretetünk iránta és felebarátaink iránt, hogy mire végére érünk, valamennyien tiszta szívből mondhassuk ki: „Imádunk Krisztus és áldunk, mert a Te szent kereszted által megváltottad a világot.”

1. Áll a gyilkos nagy ítélet,
Rajtunk immár igaz véred.
Valahányszor szavam vétett:
Pilátusod lettem néked.

I. állomás: Pilátus halálra ítéli Krisztust

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Úgy néz ki, hogy Pilátus csak egy mellékszereplője az eseményeknek. Mintha minden már előre eltervezetten történe, ő csak sodródik az árral. Hiába, nincs mit tenni...

Pedig neki is megvolt a szabadsága. Sőt, ha valakinek, akkor neki aztán igazán lett volna kézbe venni az ügy menetét. Hatalma volt hozzá.

Ellenben mi úgy éltük meg a Covid időszakot, hogy nem tudok mit tenni. Ez túlnő rajtam, rajtunk, mindannyiunkon.

És mégis valamiben én is dönthetek: hogy hogyan, milyen lelkülettel vagyok jelen: háborgok? hőzöngök? mindenkinél okosabb vagyok? minden rossz és mindennel baj van?

Mennyiszer ítélkeztem mások felett?! Az minek hordja a maszkot? Ez miért nem? Mit szórakozunk itt ezzel a fertőtlenítéssel?

*

Úr Jézus, nehéz nekem követni téged abban, hogy ne zúgolódjak, háborgjak, morogjak. Pedig te példát adtál erre is, amikor már nem szóltál, bármivel is vádoltak.

Segítség, hogy a betegség, a járvány idején ne hibásokat keressek, ne okoljak másokat, ne mérgelődjek, hanem keressem, hogy mi lesz a megoldás, ami közelebb visz hozzád!

Miatyánk

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

2. Itt van már a kereszt fája,
Hurcolnod kell Golgotára.
Uram, én meg puhán, restül
Vonakodom a kereszttül.

II. állomás: Krisztus vállára veszi a keresztet

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Szívesen veszek föl ünnepi ruhát, szívesen veszek fel fizetést, szívesen veszünk fel kézpénzt ha valami szükséges dolgot szeretnénk megvenni, jó érzéssel veszünk fel egy elejtett tárgyat, hogy azt másnak odaadhassam: „tessék, ezt elejtetted!”. De keresztet vállamra venni?

Ráadásul olyant, amit nem is kellene? Miért van ez a betegség? Miért ért el pont engem? Miért a családtagjaimat, ismerőseimet? Nem volt elég már enélkül is az életünk keresztje? Mennyit bír még elviselni az ember, a hívő lélek? Mert nem egyszer úgy érezzük, hogy már-már egy kicsit elég!

*

Úr Jézus, te meg felvetted a keresztet. Válladon vitted pedig neked igazán nem volt miért vezekelned. Elfogadtad értünk! Hogy ezzel is segíts!

Köszönöm, hogy példáddal segítesz, hogy veled vigyem keresztemet. Legyen az betegség, fájdalom, hétköznapi probléma, megoldandó feladat, bezártság elviselése.

Üdvözlégy...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

3. Botlik, roskad szegény tested,
Nem bírja a nagy keresztet.
Földre sújtód, jaj, én voltam,
Ki oly sokszor elbotoltam.

III. állomás: Jézus először esik el a kereszt alatt

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Ez az első elesésed. Nekem mikor volt? Gyermekként, kamaszként, házasságban, papszentelés után, öszülő fejjel? És belátom, hogy nem álltam meg az első elesésnél, hanem újra és újra elestem. De nagy segítség lenne, hogyha figyelmesebb lennék, ha körültekintőbb lennék: egyszer ez már rossz irányba vitt, miért kellene megint beleesnem ugyanabba?

Figyelmetlenségeim okozták az eleséseimet: elbuktam, ha csak magamra figyeltem, elbuktam, ha bezárkózva nem teljesítettem a szeretet parancsát. Figyelmetlenség okozta bukásomat, ha nem vettem észre, hogyan tudnék a vírushelyzet idején, karanténos körülmények között segíteni másoknak.

*

Uram, hányszor te nem voltál figyelmetlen! Mindig figyeltél ránk, emberekre. Rám is! A te első elesésed igazából engem figyelmeztet, hogy ne legyek figyelmetlen, mert könnyen eleshetek, mint futás közben egy kicsiny akadályban.

Miatyánk...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

4. Ó jaj, látod jönni szemben
Édesanyád, gyötrelemben.
Ó csak én is véle járnék
Krisztus után, mint az árnyék.

IV. állomás: Jézus találkozik szentséges Anyjával

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Micsoda fájdalom napjainkban átélni, hogy mi meg nem találkozhatunk a szeretteinkkel. Még akkor sem, amikor leginkább szeretnénk velük lenni. Különösen, ha betegség miatt kórházba került, vagy ha már legalább a halálos ágya mellett ott lehetnék!

Téged láthatott édesanyád! Miért van az, hogy mi meg nem látogathatjuk egymást? Hiányoznak a szerető ölelések, a szeretetteljes puszik, egymás kezének megfogása. Minden, ami azt fejezi ki, hogy közünk van egymáshoz.

*

Úr Jézus, Mária melletted volt a szenvedés útján. Most mellettünk is itt áll. Mi is találkozhatunk vele, ha már olykor pont a vér szerinti szeretteinkkel ritkultak meg a találkozások. Adjon erőt nekünk is, hogy elviseljük a mostani hiányt, és imádkozzon értünk, hogy mielőbb újra együtt lehessünk!

De akkor már félelem, bizonytalanság, szenvedés és betegség nélkül!

Üdvözlégy

E. Könyörülj rajtunk, Uram,

H. Könyörülj rajtunk!

5. Vinni terhed, segítségül
Itt van Simon Cirenéből.
Bárcsak én is, bűnös lélek,
Keresztemmel követnélek.

V. állomás: Cirenei Simon segít az Jézusnak vinni a keresztet

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent keresztet által megváltottad a világot.

Urunk, Jézusunk! Micsoda ajándék, hogy Simon segíthetett neked! Bárcsak én lehettem volna ott... De hiszen lehetővé teszed, hogy neked tegyek jót, ha csak egy pohár vizet is adok neked inni, amikor más szomját oltom. Eszünkbe jutnak azok, akik a bajban, a nehéz időszakban segítségünkre vannak: kórházi ápolók, orvosok, de azok is, akik bevásárolni segítenek, akik telefonon egy-két jó szóval felhívják. Segítenek elviselni a keresztet!

*

Úr Jézus, köszönöm, hogy oly sok ember szívében feléleszted az önzetlen segítségnyújtás lelkületét! Gyullaszd fel bennem is, hogy én is támasza lehessenek a megfáradtaknak, és ne vonakodjak a munkától, hanem vállalni tudjak még egy kicsit azért, hogy ezzel a keresztet súlyát könnyítsem!

Miatyánk...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

6. Jámbor asszony siet hozzád,
Kendőjével törli orcád.
Vajon hát én, kőszívemmel,
Mennyi könnyet törültem fel?

VI. állomás: Veronika kendőjével megtörli Jézus arcát

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Mi mindent meg tudunk már oldani? Mi, emberek hatalmas felhőkarcolókat vagyunk képesek alkotni, de úgy gondoljuk, hogy kezünkben tartjuk az atomok világát is. És hirtelen rádöbbenünk arra, hogy nem áll módunkban mindent irányítani. Nem tudunk mindent kontrollálni és fáj, hogy valami túlnő rajtunk. És ilyenkor kellene az erőslelkű emberek. Akik nem magukba roskadnak, hogy itt most már nincs mit tenni, hanem ha mindent nem is tudok megoldani, akkor legalább azt megteszem, ami rajtam múlik. Veronika odalépett Jézushoz. Nem tudja átvenni a keresztet, nem tudja kiszabadítani Jézust, nem tudja a katonákat féken tartani, de amit tud, azt megteszi: letörli Jézus arcát.

*

Uram, adj bátorságot, hogy a vírus terjedésekor ne csak a tehetetlenségünket lássuk meg, hanem azokat az apró lehetőségeket, amelyeket még így is tehetünk érted, egymásért. Ezekről az apró gesztusokról a kereszt nem lesz könnyebb, de elviselhetőbb lesz; az ellenség nem lesz könnyörlétebb, de a kedvesség erősíteni tud bennünket!

Üdvözlégy

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

7. Földre roskadsz másodízben,
Értem tűrő, kegyes Isten.
Hát én hányszor tántorultam!
Bűneimbe visszahulltam.

VII. állomás: Jézus másodszor roskad össze a kereszttel

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„A lónak négy lába van, mégis megbotlik” – magyarázom meg eleséseimet. És ezzel egy kicsit fel is mentem magamat: „Az ember már csak ilyen”. Nem! Ez nem ok arra, hogy ne akarjak változtatni.

Vannak a múltamban elhibázott döntéseim, de ez nem magyarázza azt, hogy ma és holnap miért követem el újra ugyanazokat.

Oly könnyen ki tudjuk mondani, hogy „mert rám gy hat, ha stresszes vagyok”, vagy „amikor feszült vagyok, akkor így viselkedek”. Túl sokszor voltunk a vírus miatt feszültek, túl sokszor engedték, hogy a körülmények eltorzítsák azt a jót, amelyet utolsó gyónásunkkor megígértünk és elkezdünk.

*

Uram, segíts, hogy ne a beletörődés jellemezzen engem, hanem szítsd fel bennem a jó elhatározás lelkiületét, hogy minden napnak úgy induljak neki, hogy „a jóra törekszem, a bűnt és a bűnre vezető alkalmakat elkerülöm!”

Miatyánk...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

8. Sírva jöttök ki elébe,
Jeruzsálem asszonynépe.
Jaj, rám is szól, ami rátok:
Magatokat sirassátok!

VIII. állomás: Jézus vigasztalja Jeruzsálemi asszonyokat

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Miközben mi sírunk és könnyeinktől már nem is látjuk a bajainkból,
fájdalmainkból való kiutat, egyszer csak megszólítasz minket.

A jeruzsálemi asszonyok tégedet sirattak, te pedig azt mondtad: „ne miattam
sírjatok, hanem magatok és gyermekeiteket sirassátok”. Már akkor láttad mai
helyzetünket. És mi lesz még ezután? Mi lesz a következő nemzedékkel?
Innentől kezdve a ballagási egyenruha tartozéka lesz a szájmaszk? Az iskolai
tisztasági csomagban új tubusként állandósul a kézfertőtlenítő? Nem lehet többé
nyári diáktábor, felhőtlen kikapcsolódás?

Mi lesz velünk?

*

Megváltóm, hányszor sírtunk már mi is, mint az asszonyok? És látod, van is
okunk kisírni magunkat, elsíratni nagy fájdalmunkat. Van okunk aggódni a jövő
miatt, a jövő nemzedékért, az ő életükért. De ne csak sopánkodjak, jajgassak,
siránkozzak, hanem szülessen meg bennem az elhatározás: még többet
imádkozom értük, még többet teszek értük is!

Üdvözlégy...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

9. A keresztnek szörnyű terhe
Harmadszor is földre ver le.
Ested adjon szent kegyelmet,
Hogy a bűnből talpra keljek.

IX. állomás: Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Talán még az elnevezés is rossz. Mert a lényeg talán azon van, hogy a kereszt súlya ellenére harmadszor is felkelsz. „IX. állomás: Jézus harmadszor is felkel a kereszt súlya ellenére”. Ezzel tanítasz, hogy szüntelenül bízzak benned, hogy kimondjam: ez a vírus sem a vég. Nem! Nem engedem, hogy lenyomjon, és földhöz ragadt gondolkodásúvá tegyen! Foglalkoztat a hétköznapi helyzet, de ahogy apostolod mondta: „Ami ott fönn van, arra legyen gondotok, ne a földiekre.” /Kol 3,2/.

*

Szerető Jézusom, emeld fel tekintetünket most, amikor oly sokszor lehorgasztjuk a fejünket. Segíts, hogy feleljünk ebből az elesettségünkből, amibe a Koronavírus-járvány taszított minket! Erőt ad nekünk, hogy látjuk: harmadszor is felkelsz a kereszt súlya ellenére!

Miatyánk...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

10. Megcsúfoltak ruha nélkül,
Borzad szájad vad epétől,
Tisztes mérték, szent szemérem,
Mindig, mindig maradj vélem!

X. állomás: Jézust megfosztják ruháitól

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Eddig úgy gondoltuk, hogy a ruhátlanúság teljesen meg tudja fosztani az embert a méltóságától. Most meg magunkra kell vennünk a védő öltözetet, szkafander, pajzs, kesztyű, lábzsák, szájmaszk. Bebugyoláljuk magunkat és közben azt érezzük, hogy elveszünk alatta.

Te lemeztelenítve, csupaszon, kigúnyolva, összevert testtel is méltóságtelebb ember és Isten voltál, mint mi, bebugyolálva.

Ne engedd, hogy a maszk mögül elveszen az ember és az emberség! De abban is erősíts, hogy ne a védőruhában bízzak, hanem a másik emberben, aki felelősséget érez irántam! És benned, akitől sem a nincstelenség, sem a ruha nem választhat el!

*

Uram, nem akarok gúnyt űzni belőled! Nem akarom, hogy a kellemetlenségek közepette mosdatlan szájjal mondjak olyan szavakat, amellyel megszégyenítelek, amivel megalázlak és megbántalak.

Te öltöztess fel, de már nemcsak ruhába, mint Ádámot és Évát, hanem az üdvösség ruháját add rám /vö. Iz 61,10/és segíts felöltönnem az „új embert, aki az Isten szerint igazságosságban és az igazság szentségében alkotott teremtmény.” /Ef 4,24/.

Üdvözlégy...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

11. Édes Jézus drága testét
Véres fára fölszegezték.
Mi egyetlen boldogságunk,
Szent keresztfa, sírva áldunk.

XI. állomás: Jézust keresztre feszítik

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Félelemmel és borzongással tölt el, hogy hallom: minden kórházi ágy megtelt, a Covid részleg elérte kapacitása maximumát, új ágyakat kellett felszabadítani... És íme, van még egy szabad hely. A kereszt. Ezt senki nem akarta elfoglalni. Ez csak rád várt. A kereszt mindig üresen maradna.

De te, Jézus vállalod. Kórházi betegeink mellé te is lefekszel. Nem akarod, hogy egyedül legyenek. Az egyágyas kórteremben is ott vagy a keresztre szegezve a beteg mellett.

*

Uram, mily fájdalmat viseltél el értem, minden betegért. És most lehetőséget adsz, hogy a betegségben, a legnagyobb fájdalomban, a végső órában, a halálos ágyon, az utolsó sóhajtásban is veled egyesüljünk. Félünk a keresttől, a betegség fájdalmától, de még jobban félünk attól, hogy tőled elszakadunk. Ments meg bennünket, Urunk! Emlékezzél meg rólunk, midőn eljössz a te országodban!

Miatyánk...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

12. Megváltásunk már betelve:

Jézus lelkét kilehelte.

Újra élek kegyelméből,

Ki szakaszt el szerelmétől?

XII. állomás: Jézus meghal a keresztfán

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,

H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Az élet kicsúszik a kezeink közül. Fáj, hogy sokan elvesztették hozzátartozóikat, ismerőseiket. Mindezt oly hirtelen. Nem is látjuk okát, csak hallottuk, hogy ez is, az is elköltözött. És halál okaként nem egyszer egy különös, rettegett betegség szerepel: vírus.

Jézus, te is meghaltál. De téged egy más vírus, a bűn vírusa ölt meg. Amiben mindannyian szenvedünk. Ne engedd, hogy minket is teljesen elpusztítson.

Megváltó halálod adjon nekünk üdvösséget!

*

Jézusom, mielőtt kilehelted lelkedet, megbocsátottál annak, aki kérte irgalmadat! Irgalmazz nekem is, bűnösnek és könyörülj az egész emberiségen!

Üdvözlégy...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,

H. Könyörülj rajtunk!

13. Keresztfádról már levesznek,
Szent Szűz szívén pihen tested,
Bár pihennél mindig nálam,
Tiszta szívem templomában.

XIII. állomás: Jézust leveszik a keresztről és édesanyja ölébe helyezik

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Mária sem így várta a következő találkozást. Mi sem így akarjuk látni viszont szeretteinket. Még a gondolata is elborzaszt és zavar!

Jézusom, milyen nehezen látjuk most benned a fölséges Istent! Azt, aki csodákat tett, gyógyított, erőt öntött testbe és lélekbe, most ellankadva látjuk.

A vírushelyzetben megkísért a gondolat, hogy Isten tehetetlen. Ellankadt, nem avatkozik közbe.

Pedig csak azt engedi meg, hogy ilyenkor még közelebb engedjük magunkhoz!
Mint Mária, aki most megint átölelheti Jézust.

*

Uram, az oltáriszentségben úgy akarlak magamhoz venni, hogy „halálodat hirdetem, amíg el nem jössz!” Segíts, hogy akkor is erős lélekkel ragaszkodjak hozzád, amikor mindent elveszni látok! Akkor is bízzak benned, amikor úgy érzem, nem teszel semmit! Akkor is szeresselek, amikor nem értem szereteted mikéntjét!

Miatyánk...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

14. Már a szent test sírba téve
Újon metszett szirt ölébe,
Onnan kél fel harmadnapra,
Halált, pokolt letiporja.

XIV. állomás: Jézus testét sírba fektetik

E. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,
H. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Bezárva sem vagy elszigetelve. A bejárat elé hengerített kő sem zár el téged senkitől. Te alászálltál a pokolra, hogy kimentsd az embert. Sok társunk bezárva, a négy fal között úgy érzi, mindentől és mindenkitől el van szigetelve. De te példát adsz arra, hogy minden pillanat és minden élethelyzet, minden négyzetméter és minden légköbméter alkalmas arra, hogy a legnagyobb csoda színtere legyen.

*

Áldd meg, Istenem, azokat, akik karanténba kényszerülnek, hogy mindig érezzék, hogy te ott is velük vagy és tégy csodát az ő életükben, mutasd meg mindenkinek feletti hatalmadat és segíts, hogy húsvétunkban ne csupán egy újabb ünnepet kapjunk, hanem az életet, az üdvösséget!

Üdvözlégy...

E. Könyörülj rajtunk, Uram,
H. Könyörülj rajtunk!

Záróének: Uram, hiszek, és remélek,
Én szerelmem, neked élek.
Szánom, bánom minden vétkem,
Légy az enyém egykor égben.

BEFEJEZÉS

Köszönöm Neked, Megváltóm hogy a keresztúton megláthattam a te végtelen szeretetedet, amely kiemel engem bűnösségemből. Elhatározom és ígérem, hogy életemet megváltoztatom és jobbra teszem!

Adj mellém mindig embertestvéreket, akik emlékeztetnek a Te szeretetedre! Arra, hogy Szent Pállal mi is megvalljuk: „Biztos vagyok ugyanis benne, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.” /Róm 8,38-39/